

I Frankrig, hvis Lovgivning i Lovudkastet ikkeledes paaberaabes, finder den Bestemmelserne Sted, at intet fremmede Pengeeffekt der kan officielt noteres i Kurs uden dertil erholdt Koncession af Regjeringen. Forholdet med Hensyn til fremmede Statspapirers Omsetning der er derfor meget forstjelligt fra det, der finder Sted hos os; men vi have god Grund til at tro, at der ikke er paabudt nogen Stempelafgift af Statspapirer, som kun indkomme, men et omsettes i Landet.

Med Hensyn til Nederlandenes Lovgivning, som pagherages i Lovudkastet, da betales Stempelafgisten, der som det i Mottverne til Lovudkastet udføres, kun af Obligationer, der hører til Landet, som af Fremmede optages i Nederlandene.

Principet i hine Landes Lovgivning er gabenbart at belæste med Stempelafgift Dokumenter, som enten udstedes eller omfattes i Landet, og som skal betales, eller hvoraf Mænten skal betales i Landet. Dette er om vi ikke seile nedpå det samme Princip, som er udtalt i vor Stempellov af 19de Februar 1861 (S. 89), med hvilken nævneværende Lovudkast ligeferimommer i Strid. At fulle bemærke, at Vexler der ikke ere udstedte, eller skulle betales heri Landet, ere selv om de end hert Landet negotieres, efter den gicelende Stempellov, Stempelfrie.

Af de fremmede Bærdspapirer, som ere indkomne eller maatte indkomme heri Landet, udgjøre et saa betydeligt Beløb, at den foreslagede Stempeling en Gang for alle kan staa Statens en Indfægt, der i fihantstel. Hensende er af ingen Betydning, maa vi meget betvivle, og dog er det alene dette Hensyn, der skalde kunne resfærdiggjøres en Besættningssmøde, der blandt andet har den Ufuldkommenhed, at den som det i selve Lovudkastets Mottver angives, ikke på henfølgesmøde Maade kan kontrolleres; den i S. 5. bagtenne Kontrol glemmer Mæglerne, maa vi saaledes som det af disse i deres Forestilling er paapist, anse for undfærlig, at det ved en saa ringe Afgift som den foreslagede skalde kunne bevirkes, at Omsetningen af fremmede Statsobligationer indskrænkes, kunne vi heller ikke antage, og vi vide ikke, at noget andet Land ved at indføre en Afgift på fremmede Statspapirer, har tilfældet eller vedkendt sig et sagdant Viemed, Stalde en sagdan Besættellesskatt, efter Reciprocitysystemet blive indført ogsaa i andre Staater, da vilde dette neppe blive til Gavn for vores Statspapirers Omsetning, og Bærdi i fremmede Lande, at hertil hørende vil i landet i.

Hvad den forelagede Adgang til at fuldestgjøre Stempelpflichten ved, Anwendung af Stempelmarken angaaer, da kan denne Frengangssmøde neppe anses for henfølgesmødig, et sagdant Stempelmerke vil ikke kunne anhænges uden at det maa befrugtes, at det fremmede Dokument derved vil blive distingueret, pag en sagdan Maade, at dets Afhændelse i Udlandet vil blive pauffordiggjort, hvilket endnu i højere Grad, maa blive tilfældet, dersom ikke sagdant Papir i fremmede Lande skalde blive underkastet en lignende Behandling. Stempeling af slige Dokumenter i alle Tilsætninger, hvor den eventuel maatte blive paabuden, har vi ikke finde Sted ved et paatrykt tort Stempel, som det ikke kan komme i overensstemmelse med en bestemt bestemmelser, og da det nu efter det Foranførte forekommer os, at den ester Lovudkastets foreslagde Stempelafgift er aldeles forstjelligt fra den Stempelafgister, pag fremmede Statspapirer, der ere indførte i fremmede Lande, derhos sejlagtig i sit Princip, af ingen Betydning i fiftal. Hensende og umulig, at kontrolleres, maa vi anse dens Indførelse som saaledes utilrådelig. Vi ses sagydts som det maaette findes onskeligt at troffe Omsetningen i fremmede Statspapirer m. m. med en Stempelafgift, tro vi at det i den engelske Parlamentsgård af 3de Junii 1862 i England trufne Bestemmelser, ogsaa hert Landet maaatte kunne tjene til Modster, ligesom sagdanne Bestemmelser, ogsaa paa de i Harmoni med de i vor bestaende Stempellovgivning udtalte Principer.